

עניין: בענין כל העומד, ולד במעי אמו

נדה ל:

אלו ירחי לידה ומלמדין אותו כל התורה כולה שנאמר (ו) ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור מצותי וחיה ואומר (ז) בסוד אלוה עלי אהלי מאי ואומר וכי תימא נביא הוא דקאמר ת"ש בסוד אלוה עלי אהלי וכיון שבא לאויר העולם בא מלאך ומטרו על פיו ומשכחו כל התורה כולה שנאמר (ח) לפתח חמאת רובין ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו שנאמר (ט) כי לי תכרע כל

ספר מעלות התורה

לאויר העולם, ואמר אחי הגאון ז"ל שהיא ע"פ מה דא"י בנדה כשהתינוק במעי אמו מלמדין אותו כל התורה כיון שיצא לאויר העולם בא מלאך ומטרו ולבאורה למה מלמדין אותו ואחר כך משכחין אותו מה תועלת בחלימוד כזה, ונראה ע"פ מ"ש האלשיך הקדוש על מה שאנו אומרים ותן חלקנו בתורתך. לפי שכל הנשמות עמדו על הר סיני יקבלו כל אחד חלקו בתורה. וז"ש בגמ' יגיעתי ומצאתי תאמין, מצאתי דייקא כמוצא אבידה לפי שהוא חלקי, ולפי זה אם לא היו מלמדין אותו במעי אמו איך יכול למצוא ע"י יגיעותיו ואם לא היה שוכח לא היה צריך ליגע, ואם כן בטל שכר ועונש, לכך מלמדין אותו חלקו במעי אמו זה נקרא כל התורה, ר"ל כל חלק נשמתו, ובצאתו לאויר העולם הוא נשכח מטנו ואחר כך ע"י יגיעתו מוצא אבידתו, וא"כ אתי שפיר הלומד ואינו

חפץ חיים - שם עולם ח"א פי"ג

ועתה נדבר אודות לימוד החורה. הגה ידוע שלכל איש ישראל יש לו חלק בתורה וכאשר כתב הגר"א ז"ל שלפיכך אחז"ל יגמתי ולא מלאתי אל האמין שהוא כעין מליאה אחז"ל דבר שמחלה קודם שמלאה היפה גם כן בעולם אלא שמחפש אחיה ומולאה, כן ענין התורה שלכל איש ואיש ניתן חלק בחו"ק בעת מעמד הר סיני שהיו כל הנפשות שם ולפיכך אט מפקשין כולנו מהש"י ותן חלקנו בתורתך וכל אחד ואחד בבואו לזה העולם כאשר מחיגע בתורה הוא מולא החלק שניתן לו וזה החלק מושך לו לבו [ולפיכך אחז"ל בע"ג דף י"ט אין אדם לומד אלא מה שלבו חפץ שנאמר ובתורתו וגו'] וזה החלק הוא כמו מסמון שהסמין הש"י עבורו בתורה כי אב רחמן הוא ורולה שלא יתבייש שום איש בבואו שם וע"כ לענין התורה לריך לחפש היטב היטב ולייגע עלמו שבדאי ימלא המסמון שהסמין הש"י עבורו, וזה שמסיים הכתוב אז הבין יראה ה' הוא נגד בחינת בקשת הספק ולא אמר חמלא שלזה לא שייך ענין מליאה שלא היה הדבר מחמלא במליאות כלל וכ"ל אלא הוא אמר שמבקשה כספק הוא מחבונן ובא לידי יראה ואח"כ אמר ודעת אלמים חמלא הוא נגד וכמסמונים שהסמנה אז ימלא דעת אלמים והוא חלקו שהסמון עבורו בתורה, והנה לפי כל זה יש

תענית ח:

בימי ר' זירא גזור גזירה וגזור דלא למיתב בתעניתא אמר להו ר' זירא נקבליה עילוין ולכי במיל הגזירה ליתביה אמרי ליה מנא לך הא אמר להו דכתיב (ו) ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך אמר רבי יצחק אפילו שנים

ירושלמי תענית פי"ג ה"א

מפני שהיא מכת בצורת: גמ' (א) אי זהו מיד שלהן, רב אמר שני וחמישי ושני, שנו בשיני מהו להתריע עליהן בחמישי, ר' זעירא שמע לה מן הדא (ב) ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתתה את לבך להבין ולהתענות לפני ה' אלהיך נשמעו דבריך כבר נשמעו דבריך וכאן מכיון שנתנו בית דין נפשן לעשות יכמי שעשו.

